

I. OGÓLNE INFORMACJE PODSTAWOWE O PRZEDMIOCIE (MODULE)

Obszary pracy w psychologii dzieci i młodzieży

Tok studiów 2022/2023 – 2024/2025

Nazwa jednostki organizacyjnej prowadzącej kierunek:	Collegium Humanum Szkoła Główna Menedżerska w Warszawie Filia w Rzeszowie
Nazwa kierunku studiów, poziom kształcenia:	Psychologia, Jednolite studia magisterskie
Liczba punktów ECTS	3
Język przedmiotu- polski, angielski, inny	Język polski
Profil kształcenia:	PRAKTYCZNY
Nazwa specjalności:	Psychologia dzieci i młodzieży, Psychologia wspomaganie dzieci i młodzieży
Rodzaj modułu kształcenia: (wskazać właściwe)	Podstawowy / kierunkowy/ <u>specjalnościowy</u> /obowiązkowy/ fakultatywny
Rok / Semestr:	IV/8
Osoba koordynująca przedmiot:	
Wymagania wstępne (wynikające z nastęstwa przedmiotów):	Psychologia kliniczna, psychopatologia, psychiatria, psychologia emocji i motywacji, diagnoza psychologiczna

II. FORMY ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH ORAZ WYMIAR GODZIN

	Wykład	Ćwiczenia/konwersatorium	Laboratorium	Warsztaty	Projekt	Seminarium	Praktyki	Egzamin / zaliczenie	konsultacje	Suma godzin	Ogółem ECTS
Studia stacjonarne	10	22						2	6	40	3
Studia niestacjonarne	10	12						2	6	30	3

III. METODY REALIZACJI ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH

Formy zajęć	Metody dydaktyczne -właściwe podkreślić
Wykład/Ćwiczenia	<u>Wykład podający (z prezentacją multimedialną)</u> Wykład problemowy Wykład konwersatoryjny <u>Dyskusja dydaktyczna</u> Ćwiczenia praktyczne pod kierunkiem Ćwiczenia z wykorzystaniem narzędzi informatycznych <u>Metoda przypadków</u> Metoda sytuacyjna Metoda inscenizacji <u>Metoda projektów</u> Gry dydaktyczne (symulacyjne, decyzyjne, psychologiczne) Demonstracja/ pokaz <u>Analiza źródeł</u> <u>Praca w grupie</u> Debata <u>Prezentacje multimedialne studentów, eseje</u>

IV. PRZEDMIOTOWE EFEKTY UCZENIA SIĘ
Z ODNIESIENIEM DO EFEKTÓW KIERUNKU

Lp.	Opis przedmiotowych efektów uczenia się	Odniesienie do efektu kierunkowego symbol
Wiedza:		
P_W01	Posiada pogłębioną wiedzę o przedmiocie zainteresowania psychologii oraz o relacji psychologii wobec innych nauk społecznych, humanistycznych, przyrodniczych i medycznych, a w szczególności wobec filozofii, antropologii, socjologii, pedagogiki, medycyny i nauk o zdrowiu, zorientowaną na praktyczne zastosowanie.	K_W01
P_W02	Zna w sposób pogłębiony metody prowadzenia prac badawczych w psychologii i pedagogice. Ma wiedzę o sposobach planowania i realizacji badań empirycznych oraz analizy uzyskanych wyników z wykorzystaniem metod statystycznych i psychometrycznych.	K_W04
P_W03	Posiada pogłębioną wiedzę w zakresie psychologii rozwoju. Zna teorie i modele rozwoju człowieka oraz wychowania, a także badania związane z tymi obszarami. Zna specyfikę różnych faz rozwoju człowieka i znaczenia więzi społecznych. Posiada pogłębioną wiedzę o kryzysach rozwojowych i współczesnych praktycznych metodach wspierania rozwoju człowieka i rządzących nimi prawidłowościami	K_W09
P_W04	Posiada pogłębioną wiedzę dotyczącą zdrowia psychicznego. Zna modele zdrowia oraz koncepcje wyjaśniające powstawanie zaburzeń psychicznych. Zna kryteria rozpoznawania zaburzeń psychicznych. Posiada pogłębioną wiedzę o uwarunkowaniach biologicznych, psychologicznych, społecznych i kulturowych zaburzeń psychicznych. Rozumie istotę funkcjonalności i dysfunkcjonalności, harmonii i dysharmonii, normy i patologii. Zna relację między psychologią zdrowia, psychologią kliniczną i psychiatrią. Zna społeczne i prawne uwarunkowania związane z opieką psychologiczną i psychiatryczną.	K_W11
P_W05	Posiada pogłębioną wiedzę o różnych metodach udzielania pomocy psychologicznej. Zna założenia i praktyczne zastosowanie wybranych nurtów psychoterapii, interwencji kryzysowej, psychoedukacji, poradnictwa i rewalidacji, terapii pedagogicznej. Ma wiedzę o psychiatrycznych metodach leczenia zaburzeń psychicznych. Zna zasady budowania kontaktu i relacji pomagania w różnych kontekstach społecznych i rodzajach działań pomocowych.	K_W12
P_W06	Posiada pogłębioną wiedzę z zakresu psychologii emocji i motywacji. Zna teorie emocji i motywacji oraz biologiczne, psychologiczne, społeczne i kulturowe uwarunkowania emocji i ekspresji emocjonalnej. Rozumie związek emocji i motywacji z procesami poznawczymi i zachowaniem.	K_W16
Umiejętności:		
P_U01	W oparciu o wiedzę z zakresu neuropsychologii, socjobiologii, psychologii ewolucyjnej potrafi zidentyfikować i wyjaśnić rolę czynników mających wpływ na funkcjonowanie człowieka.	K_U08
P_U02	Potrafi rozpoznawać i identyfikować problemy natury emocjonalnej oraz proponować ich rozwiązania, z wykorzystaniem metod terapeutycznych, profilaktycznych, społecznych. Potrafi rozpoznać zaburzenia sfery emocjonalno-motywacyjnej. Sprawnie posługuje się terminologią z zakresu psychologii emocji. Potrafi wyjaśniać zachowania z zastosowaniem teorii motywacji.	K_U09
P_U03	Potrafi odróżnić zaburzenia procesów psychicznych na podstawie objawów i odnieść wyniki diagnozy do systemów klasyfikacyjnych. Potrafi wskazać prawdopodobną etiologię zaburzeń, z uwzględnieniem czynników biologicznych, psychologicznych, społecznych i kulturowych.	K_U17
P_U04	Potrafi zaplanować strategię interwencji adekwatnie do konkretnego przypadku. Umie	K_U18

	zastosować wybrane metody pomocy psychologicznej oraz podejmować działania w zakresie psychoedukacji i promocji zdrowia.	
Kompetencje społeczne:		
P_K01	Jest gotów do podjęcia praktyki psychologicznej zachowując się profesjonalnie, z szacunkiem do klientów, uwzględniając ich zmieniające się potrzeby, kierując się dobrem klienta oraz zasadami etyki zawodowej. Jest gotów do działania na rzecz przestrzegania zasad etyki zawodowej.	K_K01
P_K02	Ma świadomość ograniczeń jakie wiążą się z badaniami diagnostycznymi w psychologii i pedagogice oraz rozumie konieczność posiadania uprawnień do stosowania metod psychometrycznych.	K_K10
V. TREŚCI KSZTAŁCENIA		
Lp.	Wykład:	Odniesienie do przedmiotowych efektów uczenia się
W1	Poznawczy i emocjonalny rozwój dziecka	P_W01 P_W02 P_W03 P_W04 P_W05 P_W06
W2	Edukacyjne i rozwojowe potrzeby dzieci i młodzieży	
W3	Czynniki ryzyka rozwoju zaburzeń zdrowia psychicznego i ich wpływ na dalsze życie młodych osób	
W4	Nowatorskie metody rozwojowe	
W5	Pomoc psychologiczna i psychoterapeutyczna dzieciom i młodzieży	
W6	Diagnoza psychologiczna dzieci i młodzieży-proces diagnozy, techniki diagnostyczne.	
W7	Rola środowisk: rodzinnego, szkolnego, rówieśniczego i innych w wychowaniu i rozwoju	
W8	Metody pracy z dziećmi i młodzieżą	
W9	Trening uważności jako profilaktyka zachowań agresywnych i autoagresywnych.	
Lp.	Ćwiczenia	Odniesienie do przedmiotowych efektów uczenia się
T1	Wybrane techniki diagnostyczne stosowane w diagnozie dzieci i młodzieży.	P_U01 P_U02 P_U03 P_U04 P_K01 P_K02
T2	Wybrane techniki diagnostyczne i terapeutyczne stosowane w zaburzeniach lękowych i nastroju	
T3	Analiza narzędzi do diagnozy dzieci i młodzieży	
T4	Instytucje wspierające dzieci i młodzież <ul style="list-style-type: none"> • poradnie psychologiczno – pedagogiczne • ośrodki diagnostyczne • gabinety specjalistyczne • ośrodki interwencji kryzysowej • świetlice socjoterapeutyczne • młodzieżowe ośrodki wychowawcze oraz młodzieżowe ośrodki socjoterapii • schroniska i zakłady poprawcze • prywatne gabinety psychologiczne • placówki służby zdrowia, w tym oddziały psychiatryczne oraz inne pediatryczne oddziały szpitalne • poradnie odwykowe • szkoły publiczne, niepubliczne, branżowe • bursy 	

T5	Specyfika diagnozy i terapii w instytucjach	
VI. METODY WERYFIKACJI EFEKTÓW UCZENIA SIĘ		
Forma zajęć, w ramach której weryfikowany jest EU	Metoda weryfikacji –WŁAŚCIWE WYBRAĆ Egzamin pisemny, egzamin ustny ,kolokwium, projekt, prezentacja, referat, esej inne	Kategoria weryfikowanych efektów uczenia się : wiedza, umiejętności, kompetencje społeczne WŁAŚCIWE WYBRAĆ
Wykład	Kolokwium pisemne	wiedza
Ćwiczenia	Kolokwium, przeprowadzenie wywiadu z dzieckiem lub młodzieżą w jednej z instytucji	umiejętności, kompetencje społeczne
WARUNKI ZALICZENIA PRZEDMIOTU wskazać właściwe		
Zaliczenie wszystkich form zajęć przedmiotu (wykłady, ćwiczenia) na podstawie pozytywnej oceny z kolokwium pisemnego, przeprowadzonego wywiadu, udziału w dyskusji na zajęciach.		
VII. KRYTERIA OCENY OSIĄGNIĘTYCH EFEKTÓW KSZTAŁCENIA		
<p>Ocena kształtująca:</p> <p>a) w zakresie wykładów:</p> <ul style="list-style-type: none"> - na podstawie odpowiedzi na pytania dotyczące materiału omówionego na poprzednich wykładach; <p>b) w zakresie ćwiczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> - na podstawie oceny bieżącego postępu realizacji zadań. <ol style="list-style-type: none"> 1. Określanie i wyjaśnianie studentom celów uczenia się i kryteriów osiągnięcia celów (określenie i wyjaśnienie studentom oczekiwań: nauczyciel wyjaśnia studentom, co będzie podlegało ocenie i tego od nich wymaga). 2. Organizowanie dyskusji, zadawanie pytań i zadań, uzyskując informację na temat procesu uczenia się studentów. 3. Udzielanie studentom informacji zwrotnej, która umożliwi im widoczny postęp w nauce i będzie zawierała odpowiedź na pytania: Co student zrobił dobrze? Co i jak student ma poprawić? Jak student ma się dalej uczyć, aby się rozwijać i robić postępy? 4. Umożliwianie studentom wzajemnego korzystania ze swojej wiedzy i umiejętności (poprzez pracę w grupach i parach, wzajemne nauczanie, ocenę koleżeńską). 5. Wspomaganie studentów, by stali się autorami procesu swojego uczenia się (rozwijanie u studentów wiary w swoje możliwości, motywacji do nauki i zaangażowania, odpowiedzialności za swój proces uczenia się). <p>Ocena podsumowująca:</p> <p>Wykład: ocena wiedzy wykazanej na kolokwium pisemnym o charakterze problemowym.</p> <p>Liczba punktów wymagana do zaliczenia (51% maksymalnej liczby punktów możliwych do uzyskania).</p> <p>Punktacja/oceny:</p> <p>91%-100% - bdb.</p> <p>81%-90% - db. plus</p> <p>71%-80% - db.</p> <p>61%-70% - dst. plus</p> <p>51%-60% - dst.</p> <p>50% – ndst.</p> <p>Ćwiczenia:</p> <p>Na ocenę podsumowującą składają się oceny cząstkowe zdobyte w trakcie ćwiczeń: ocena przeprowadzonego przez studenta wywiadu z dzieckiem lub młodzieżą w jednej z instytucji, ocena z kolokwium, ocena aktywności w trakcie dyskusji, ocena efektów indywidualnej i grupowej pracy studenta, stopnia przyswojenia wiedzy i opanowania umiejętności oraz osiągnięcia kompetencji zakładanych w przedmiotowych efektach uczenia się.</p> <p>Liczba punktów wymagana do zaliczenia (51% maksymalnej liczby punktów możliwych do uzyskania).</p> <p>Ocena z ćwiczeń: zaliczony/niezaliczony</p>		
VIII. NAKŁAD PRACY STUDENTA – WYMIAR GODZIN I BILANS PUNKTÓW ECTS		
Rodzaj aktywności		Obciążenie studenta

ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
1.Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów dydaktycznych (wykłady, ćwiczenia, konwersatoria, projekt, laboratoria, warsztaty, seminaria) – SUMA godzin – z punktu II	40	30
W tym		
1.1..Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów	32	22
1.2..Egzaminy/zaliczenia -liczba godzin	2	2
1.3..Udział w konsultacjach -liczba godzin	6	6
2.– Indywidualna praca własna studenta - liczba godzin – Projekt / esej / studium przypadku / zadanie praktyczne ,samodzielne przygotowanie się do zajęć ,egzaminów, zaliczeń	35	45
Sumaryczne obciążenie pracą studenta (25h = 1 ECTS) SUMA godzin i ECTS	75h=3ECTS	75h=3ECTS

IX. LITERATURA PRZEDMIOTU ORAZ INNE MATERIAŁY DYDAKTYCZNE

Literatura podstawowa przedmiotu:

Brzezińska, A.(2021). *Psychologiczne portrety człowieka*. Gdańsk: GWP

Krasowicz-Kupis,G.,Wiejak,K.. (2019). *Diagnoza psychologiczna dla potrzeb edukacji. Standardy dla psychologów pracujących w poradniach psychologiczno-pedagogicznych*. Warszawa: Harmonia

Stemplewska-Żakowicz, K. (2016).*Diagnoza psychologiczna. Diagnozowanie jako kompetencja profesjonalna*. Gdańsk: GWP

Kmita, G. (2007). Małe dziecko i jego rodzina – z teorii i praktyki wczesnej interwencji psychologicznej. *Zeszyty Sekcji Psychologii Klinicznej Dziecka PTP*, t.5 (s.67-105).

Święcicka, M. (2003). Problemy psychologiczne dzieci z zespołem nadpobudliwości psychoruchowej. *Zeszyty Sekcji Psychologii Klinicznej Dziecka PTP*, t. 1.

Święcicka, M. (2011). Metody diagnozy w psychologii klinicznej dziecka i rodziny. *Psychologia kliniczna dziecka i rodziny*, t.8.

Święcicka, M., Zalewska, M. (2005). Problematyka kontaktu w diagnozie i terapii dzieci. *Zeszyty Sekcji Psychologii Klinicznej Dziecka PTP*, t.3

Wolańczyk ,T., Komender, J. (2005). *Zaburzenia emocjonalne i behawioralne u dzieci*. Warszawa: PZWL.

ZARZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI z dnia 1 lutego 2016 r. w sprawie ustalenia standardów metodologii opiniowania w opiniodawczych zespołach sądowych specjalistów

Literatura uzupełniająca przedmiotu:

DC:0-3R (2005). *Klasyfikacja diagnostyczna*. Warszawa: Wyd. Fundament

DSM 5 klasyfikacji zaburzeń psychicznych Amerykańskiego Towarzystwa Psychiatrycznego,

ICD-11. Międzynarodowa Statystyczna Klasyfikacja Chorób i Problemów Zdrowotnych.

Inne materiały dydaktyczne:

Autorskie prezentacje do wykładów, studia przypadków